

קול יעקב

לרפ"ש
רפאל דוד בן אודליה

לרפ"ש
ישי בן שושנה

להצלחת
כל משפחת דרשן

להצלחת ולרפואת
כל עם ישראל

זמני השבת באלעד:

הדלקת נרות: 16:20

צאת שבת: 17:26

זמן ר"ת: 18:03

עלון מס' 151 | י"ט מר חשוון
| תשפ"ד | שנה 4

מטעמים לשולחן שבת

"וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלֶיךָ בַּמָּוֶרָא וְהוּא יָשָׁב פְּתוּז הָאֵהָל כְּזוֹם הַיּוֹם" (בראשית יז, א)

אורחים חדשים לארח ולא הסתפק באורחים הנמצאים?

אומר הגה"צ רבי שלום שבדרון זצ"ל תירוץ נפלא, שמטרתו העיקרית של אברהם אבינו לא היתה רק להאכיל אורחים, אלא בעיקר רצה ללמד איך לאכול, כלומר איך לברך וכדומה, לחזק אותם ברוחניות ולהכניסם מתחת כנפי השכינה, להדריך אותם שהקב"ה זן בחסד וברחמים רבים, וכמו שהקב"ה מחדש בכל יום מעשה בראשית, כך רצה אברהם ליצור כל יום נשמות חדשות שיעבדו את הקב"ה.

לכן לא הסתפק באורחים שהיו אצלו אתמול, אלא רצה לעשות עוד נפשות בקירוב לבבות ומשום זה נצטער שלא באו אורחים חדשים.

ידוע שלאברהם אבינו היה אוהל שפתוח לכל הכיוונים, בשביל לקיים מצות הכנסת אורחים. כתוב במדרש על הפסוק "וַיֵּטֵעַ אֶשֶׁל בְּכַּאֲר שְׁבַע" (כא, לג), "אשל" אלו ראשי תיבות אכילה שתייה לינה (וכן ליווי) שאלו חלק מהדברים שעשה בשביל האורחים.

ואברהם אבינו ביום השלישי למילתו שהכאבים גדולים מאד, עם כל זה הלך לחפש אורחים.

אך זה קשה, שהרי היה חם מאד, (שהרי חז"ל אומרים שבאותו יום הקב"ה הוציא חמה מנרתיקה. בבא מציעא פו ע"ב) אז מן הסתם האורחים מאתמול שישנו אצלו לא רצו לצאת אלא להישאר, אם כך מדוע חיפש עוד

סיפור לשבת

בסגולת "אין עוד מלבדו"

כששמע ה"בית הלוי" את הדברים הוציא מארון הספרים את ספר "נפש החיים", והחל ללמוד עם האישי את ענין הסגולה הנפלאה. לאחר זמן מה הופיעה בבית הרב אשתו של בעל החנות, נרגשת ונסערת, ובפיה בשורה: "נצלנו! השוטרים סיימו כעת את בדיקת החנויות באזורנו, ועל החנות שלנו דילגו!".

לאחר ששבו עשתונותיה, סיפרה להם על אופן השתלשלות העניינים המופלאה: "בשעת הצהרים סיימו השוטרים לבדוק את החנות הסמוכה לחנות שלנו, ואז החליטו לעשות הפסקה כדי לאכול ולאסוף כוחות. לפני שעזבו, הם סימנו סימן על החנות שלנו, כדי שידעו היכן להמשיך לאחר

בספר "ישועה ונחמה" מובא מעשה על ה"בית הלוי" זצ"ל:

יום אחד הגיע אל ה"בית הלוי" סוחר יהודי, כשהוא אחוז פחד ואימה. הסוחר סיפר, שכוחות משטרה גדולים עורכים בעיר חיפושים קדחתניים אחר סחורה מוברחת. קבוצות שוטרים עוברות מחנות לחנות, ובודקות את הסחורה המצויה על המדפים ובמחסנים. איש אשר בחנותו תמצא סחורה מוברחת, ישלח לשנים ארוכות של עבודת פרך בסיביר. "חנותי מלאה סחורה מוברחת", לאט האיש בחרדה, "ומה אוכל לעשות כעת?".

לע"נ
יורם בן מרים כ"צ ז"ל

לע"נ
מרים בת רחל כ"צ ע"ה

לע"נ
דוד בן אסתר כ"צ ז"ל

ישב והגה בסגולה הנפלאה, ודבק במחשבת "אין עוד מלבדו". הרב מבריסק עצמו סיפר, שבעת בריחתו מורשה לווילנא, בסערת מלחמת העולם השנייה, כאשר היו הדרכים מלאות רוצחים נאצים, הוא לא פסק מלהגות בסגולה הנפלאה. פעם אחת הסיח את דעתו לרגע, ומיד הופיע נאצי שנטפל אליהם אך הרב מיהר לשוב לסגולת "אין עוד מלבדו" וחיוו נצלן. (הנני בידך עמ' 72)

ההפסקה, כאשר שבו, וביקשו להמשיך בחיפוש, התעורר ויכוח בין השוטרים - האם הסימן מציין את המקום שבו סיימו את מלאכתם לפני ההפסקה או שזהו סימון של החנות אשר ממנה עליהם להתחיל את המלאכה אחר הצהריים. הויכוח הוכרע, לבסוף, כדעת האומרים שחנותנו כבר נבדקה. באופן זה שלח לנו הקב"ה את ישועתו, ונצלנו!". כאמור, כל ההתרחסות הזו ארעה בשעה שבעל החנות

יש תקווה!

צילן משלנו

לעי"נ ניסים בן יצחק ז"ל

לעי"נ אשר (פליקס) בן סול ז"ל

לעי"נ אהובה בת חיה חיריה ע"ה